دیود نورانی چیست؟

دیود قطعهای الکتریکی است که جریان را در یک جهت از خود عبور میدهد و در جهت دیگر در برابر عبور جریان از خود مقاومت بالایی نشان میدهد. برای اطلاعات بیشتر درباره ی دیود به بخش پیشنیازهای الکتریکی مراجعه کنید. دیود نورانی نوعی دیود است که اگر در جهت درست از آن جریان الکتریکی عبور داده شود، نور تولید می کند.

تاریخچهی دیود نورانی

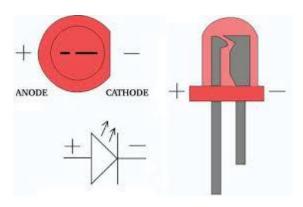
اولین دیود های نورانی در سال ۱۹۶۲ میلادی و تنها با رنگ قرمز به صورت صنعتی تولید و وارد بازار شدند. دیودهای نورانی سبز، آبی، زرد و نارنجی در دهه ۷۰ میلادی تولید شدند. بهره نوری دیودهای نورانی رفته رفته افزایش یافتند تا اینکه در دهه ۸۰ و اوایل دهه ۹۰ میلادی، به صورت گروهی و با کارایی بسیار بالا وارد بازار شدند. دیودهای نورانی اولیه به علت بهره پایینشان، تنها در مدارات الکترونیکی استفاده می شدند، اما در حال حاضر همان طور که می دانید وارد مصارف خانگی شده اند و جای لامپهای کم مصرف را گرفته اند.

طیف نوری و انواع دیود نورانی

طیف نوری دیودهای نوری تقریبا تمامی طیف نور را در بر می گیرد. این طیف شامل تمامی نور مرئی، مادون قرمز و فرابنفش است. شدت نور تولیدی دیود نورانی به جریان آن بستگی دارد، برای همین در بعضی از موارد برای راهاندازی دیودهای نوری از منبع جریان استفاده می کنند. معمولا دیودهای نوری از توان پایینی برخورداراند و بسیار کم مصرف هستند. این خواص باعث شده تا کاربرد این قطعه الکتریکی بسیار بالا با شد. در چراغهای راهنمایی رانندگی، علائم سطح شهر، چراغهای خودرو، روشنایی در موزهها (به دلیل نداشتن پرتو ماورای بنفش برای اشیاء داخل موزه مضر نیستند) و در بسیاری از موارد دیگر کاربرد دارند.

تشخیص و نحوه عملکرد دیود

دیود نورانی همان طور در قبل گفته شد دیودی است که عبور جریان الکتریکی در جهت درست از داخل آن، باعث تولید نور میشود. پس در ابتدا باید بتوان جهت درست دیود نورانی یا همان پایه مثبت و منفی آن را به درستی تشخیص دهیم. برای این کار ۲ راه وجود دارد. وقتی شما دیود را در ابتدا خریداری میکنید، یکی از پایه های آن بلندتر از دیگری است. پایه بلندتر پایه مثبت است. این راه فقط مناسب برای دیودهایی است که قبل از آن طول پایههای آنها تغییر نکرده باشد. به بیان دیگر عبور جریان الکتریکی فقط از این پایه به پایه منفی ممکن است، اگر به صورت معکوس این کار انجام شود باعث شکسته شدن دیود میشود که درباره این موضوع به صورت کامل در بخش پیش نیازهای الکتریکی توضیح داده شده است. راه حل دوم نگاه کردن به داخل دیود است. اگر به شکل زیر توجه کنید میبینید که در داخل یک دیود نورانی ۲ صفحه وجود دارد که یکی از دیگری کوچکتر است. صفحهی کوچکتر نمایانگر پایه مثبت بوده و صفحه بزرگتر نمایانگر پایه منفی است. این روش برای پیدا کردن جهت دیود هایی مناسب است پایه های آنها در گذشته بریده شده باشند. (مثلا برای لحیم کردن در داخل

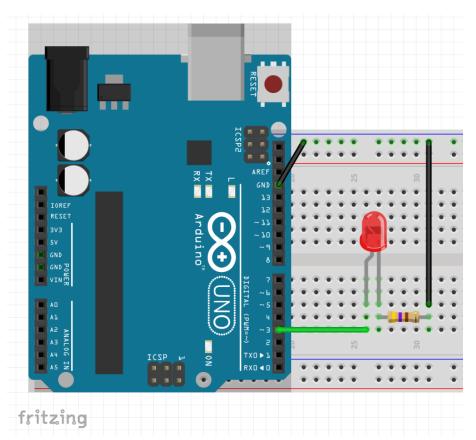

مدار دیود نورانی

همان طور که در بخش معرفی آردینو گفته شد، بردهای آردینو به هنگام نمایش مقدار ۱ باینری ولتاژ ۵ ولت را در خروجی خود تولید می کنند. حال فرض کنید که می خواهیم توسط یکی از پینهای آردینو یک ال ای دی را خاموش و روشن کنیم. این کار را می توانیم با صفر و یک کردن مقدار باینری آن پایه انجام بدهیم.

مدار راه اندازی الای دی بسیار ساده است. برای راه اندازی یک الای دی فقط نیاز است که بعد از پایه منفی اللی دی، مقاوتی قرار بدهیم تا جریان الکتریکی را محدود کند. برای این کار از مقاومت ۴۷۰ اهمی استفاده

می کنیم. این مقاومت با کد رنگی زرد-بنفش-قهوهای کدگذاری می سود. برای اطلاعات بیشتر از کد رنگی به بخش پیشنیازهای الکتریکی مراجعه کنید. بقیه مدار نیز مانند شکل بسته می شود. بعد از انجام بخش مربوط به مدارات الکتریکی، حال نوبت به آن رسیده که بخش مربوط به برنامه نویسی را انجام بدهیم که در این بخش یعنی قطع و وصل کردن پین شماره π برد آردینو. در این مدار اگر ولتاژ Ω ولت (۱ باینری) به پین شماره π داده شود، الای دی روشن خواهد شد و اگر τ ولت τ ولت τ ولت τ ولت (۱ باینری)، الای دی خاموش خواهد شد.

چشمک زدن دیود نوری بدون توقف

در این بخش دوباره میخواهیم دیود نوری را خاموش و روشن کنیم. در بخش معرفی فضای برنامه نویسی دیود نوری داخلی آردینو را که به صورت پیش فرض روی تمامی برد های آردینو هست خاموش-روشین کردیم. در اینجا میخواهیم همان کار را انجام دهیم با این تفاوت که دیگر دیود نوری داخلی برد نیست بلکه مداری خارجی است و دوم اینکه نمیخواهیم از تابع ()delay استفاده کنیم. همان طور که گفته شد تابع delay تمامی برنامه را برای مدت زمان مشخصی متوقف می کند. این مشکل بزرگی است. در حالت واقعی شما همیشه از میکروکنترلر

خود انتظار دارید که پارامترهایی را بخواند و دستورهایی بدهد. اگر از تابع delay استفاده کنید در واقع باعث شدید که میکروکنترلر برای مدتی هیچ کاری انجام ندهد که این امر مشکل ساز است. به طور مثال شما سیستم اطفاء حریقی ساختهاید. اگر این سیستم در لحظهای که باید، آب را وصل نکند ممکن است مشکلات بسیار زیادی به بار بیاید. برای همین استفاده از این تابع به جز در شرایط خاص مناسب نیست و توصیه میشود از تابع دیگری به نام millis استفاده کنید.

millis ()

فراخوانی این تابع مدت زمانی را که میکروکنترلر در حال اجرا کردن برنامه فعلی بوده است در واحد میلی ثانیه بر می گرداند. عدد این تابع نیز بعد از $0 \cdot 0$ روز صفر می شود. به بیان ساده تر از ابتدای شروع برنامه شمارنده ای در حال کار است که هر شمارش آن زمان به خصوصی طول می کشد. آخرین عدد این شمارنده در جایی ذخیره شده که توسط این تابع، شما می توانید زمان مورد نیاز برای آن تعداد شمارش را دریافت کنید.

```
time = millis()

long time_1 = millis(); // ميشود //

long time_2 = millis(); // خروجی تابع در متغير دوم ريخته ميشود //

long delta_time = time_2 - time_1 // تفاضل زمان ها در متغير جديدی نخيره ميشود //
```

abs ()

این تابع مقدار قدر مطلق را بر می گرداند. به بیان ساده تر اگر عدد داده شده به تابع بزرگ تر مساوی صفر باشد، خود آن عدد را بر می گرداند. به همین دلیل خروجی این تابع همواره مثبت است.

```
x_absolute = abs(x)
int a = abs(-1); >> a : 1
int b = abs(1); >> b : 1
```

کد چشمک زن بدون توقف

باید توجه کرد که پایه مثبت دیود به پین شماره ۳ و صل شده پس باید و ضعیت این پین را تغییر دهیم تا دیود شروع به چشمک زدن کند. برای استفاده از تابع millis باید در دو زمان مختلف این تابع را فراخوانی کنیم و اگر اختلاف این ۲ زمان بیشتر از مکث مورد نظر ما بود وضعیت دیود را تغییر دهیم.

توجه: به هنگام آپلود کردن کد بر روی برد حتما برد را از مدار خارج کنید و بعد از آپلود کردن، برد را در مدار بگزارید و حتما تغذیه برد را از یک منبع تأمین کنید نه از دستگاهتان.

```
int led = 3; // شماره پین دیود
int time 1 = 0; // نمان اولیه در این متغیر ذخیره میشود
int time 2 = 0; // مان ثانویه در این متغیر نخیره میشود
int stat = 0; // معنای در این متغیر نخیره میشود () به معنای خاموش و 1 به معنای روشن //
void setup() {
  pinMode(led, OUTPUT);
                               مشخص نمو دن حالت بین //
  digitalWrite(led, LOW);
                              اطمینان از خاموش بودن دیود نوری //
  time 1 = millis();
void loop() {
  time_2 = millis();
                                     چک کر دن مدت ز مان مکث //
  if (time 2 - time 1 >= 1000){
   time 1 = time 2;
   if (stat == 0){
      digitalWrite(led, HIGH);
                                     روشن کردن ال ای دی چون قبلا خاموش بوده //
      stat = 1;
    }
    else {
      digitalWrite(led, LOW); // خاموش کر دن ال ای دی چون قبلا روشن بوده
      stat = 0;
  }
  تكرار این حلقه تا چشمک زن ایجاد شود //
```

کد اصلاحی چشمک زن بدون توقف

توجه: کد قبلی در زمانی ممکن است دچار یک باگ شود. همان طور که در تعریف تابع millis گفته شد، این تابع بعد از ۵۰ روز دوباره ۰ می شود. اول اینکه به هنگام صفر شدن ممکن است متغیری که زمان اولیه را در خود ذخیره می کند قبل از صفر شدن زمان را ذخیره کند و سپس تابع صفر شود و بعد متغیر زمان ثانویه مقداردهی شود. اینگونه متغیر زمان اولیه بزرگتر از متغیر زمان ثانویه است و تفاضل این دو منفی خواهد بود. این در حالی است که شرط ما بر روی "تفاضل بزرگتر مساوی صفر" گذاشته شده است. دوم اینکه یک متغیر امن فقط می تواند تا عدد ۲۲۷۶۸ را در خود ذخیره کند ولی تابع millis تا ۵۰ روز که معادل ۴٫۳ میلیارد میلی ثانیه است صفر نمی شود. به همین دلیل ساختار داده ای int نمی تواند این عدد را بعد از یک مدت در خود ذخیره کند (تابع millis خروجی اش یک متغیر unsigned long است).

برای مشکل اول ما باید به جای استفاده از تفاضل دو عدد از اختلاف این ۲ عدد یا همان قدر مطلق تفاضل آنها استفاده کنیم. برای این کار از تابع abs استفاده خواهیم کرد.

برای حل مشکل دوم ۲ راه حل داریم. اول اینکه از دادههایی استفاده کنیم که فضای بیشتری از حافظه را اشغال می کند و توانایی ذخیره کردن اعداد بزرگتری را دارد. به طور مثال می توانیم از unsigned long استفاده کنیم. این راه حل راه حل منا سبی نیست چون خیلی راحت است. در واقع ما با این کار فضای حافظهمان را بی دلیل اشغال می کنیم و این کار بسیار نسنجیدهای است. راه بهتری وجود دارد. در بخش پیش نیاز برنامه نویسی به عملگری اشاره شد که خروجی آن باقی مانده ۲ عدد بود (%). ما می توانیم باقی مانده تابع millis را بر ۱۰۰۰۰ پیدا کنیم و هر وقت این باقیمانده به اندازه ۱۰۰۰ واحد تغییر کرد عملیات تغییر وضیعیت را انجام دهیم. البته این راه حل نیز مشکلی بزرگ دارد آن هم اینکه توان پردازشی قابل توجهی را به خاطر عملگر باقی مانده اشغال می کند (البته در مثالهای ما تفاوت این ۲ راه حل دیده نمی شیود ولی در پروژههای بخصوصی شیاید با این مشکلات روبهرو شوید). در آینده با عملگرهای بیتی آشنا می شویم و می توانیم همین مثال را بدون توان پردازشی بالا حل کنیم.

```
int led = 3;  // شماره بين ديود
int time_1 = 0; // نخيره ميشود // متغير نخيره ميشود
int stat = 0;
                  وضعیت قبلی دیود نوری در این متغیر ذخیره میشود () به معنای خاموش و 1 به معنای روشن //
void setup() {
  pinMode(led, OUTPUT);
                               مشخص نمودن حالت بین //
  digitalWrite(led, LOW);
                                اطمینان از خاموش بودن دیود نوری //
  time 1 = millis();
void loop() {
  if ((millis() % 10000) - time_1 >= 1000){ // حک کرین مدت زمان مکث //
    time 1 = millis() % 10000;
    if (stat == 0){
      digitalWrite(led, HIGH); // وشن كردن ال اى دى چون قبلا خاموش بوده
       stat = 1:
    else {
       digitalWrite(led, LOW); // وشن بوده // خاموش کردن ال ای دی چون قبلا روشن بوده
       stat = 0;
    }
  تكر ار این حلقه تا جشمک زن ایجاد شود //
```

کوتاه ترین کد چشمک زن تا به حال

این کوتاه ترین کدی است که با معلوماتتان تا به اینجای کار میتوانید برای یک چشمک زن ساده بنویسید (حداقل ما تا به الان توانستهایم). توضیحات این بخش با خودتان فقط این را بدانید که تابع digitalWrite هر متغیر باینری را قبول می کند. یعنی هر عدد بزرگتر از صفر HIGH خواهد بود و صفر LOW خواهد بود.

توجه: هیچ وقت کدتان را این قدر ساده نکنید. این کار باعث پیچیده شدن کد می شود و تغییر و اصلاح آن بسیار سخت می شود. همیشه سعی کنید کدی خوانا و ساده بنویسید که دنبال کردن آن کار ساده ای باشد.